

disse i større Grad skal gaa over til det offentlige, og ikke vilde anse det for heldigt, »om Statsbanerne i overvældende Grad kom til at drive Rutebiler«, dog mente, »at man noget mere ligevægtigt kunde se paa, at Privatbanerne i større Udstrækning overtog Rutebiltrafikken. . . . . At det allerede er sket adskillige Steder, og at det vil ske endnu flere Steder, ved vi, det kræver Livet, vi er ikke mere velhavende nok til at drive en Dobbeltrafik.« — Ministeren hævdede med Hensyn til dette Spørgsmaal, at »det ikke er noget nyt Princip, der her skabes i Forhold til den bestaaende Rutebillov, ifølge hvilken det dog ikke er forbudt Jernbanerne at drive Rutebiler, naar de kan faa den fornødne Koncession af Amtet«, og erklærede sig i øvrigt enig i den Betragtning, at »det var en Fejl, at Banerne ikke for lang Tid siden optog Rutebil-drift som Supplement til Banedriften«.

I Udvalgets Betænkning gengives en Udtalelse af Ministeren angaaende det *Rutebilpersonale*, som ved Lovens Vedtagelse maatte komme i Statens Tjeneste: Dette Personale skulde ikke ansættes som Tjenestemænd, men betragtes som løst ansatte. Det skulde være unge Mennesker, der, naar de havde været ansat en Række Aar ved Rutebiltjenesten og vist sig brugbare, eventuelt skulde have Mulighed for at kunne gaa over i Statsbanetjenesten. Ministeren erklærede tillige, at han var villig til at overveje en Form, hvorved dette Personale direkte kunde gøres interesseret i Rutebildriften. — Udvalgets *Flertal* (Udvalget undtagen Hedelund, Korsgaard og Nissen) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, medens *et Mindretal* (Korsgaard og Nissen) indstillede Lovforslaget til *Forkastelse*, og Hedelund erklærede ikke at kunne stemme for Lovforslaget, »da der som Grundlag for dette ligger en Overenskomst, hvorefter Resultatet vil blive, at man fratager private Rutebilejere deres Virksomhed, og Mindretallet ønsker ikke at medvirke til en Udvidelse af Statsdrift paa det private Erhvervslivs Bekostning«. Ved 2. Behandling motiverede Korsgaard Mindretallets Standpunkt med Hensyn til de Konservatives »Betænkneligheder ved, at Staten giver sig til at drive Rutebiler i større Omfang«, i Forbindelse med, »at Ruten i sig selv ikke kan bære sig, uden at den faar Rutebildriften med, og endelig, at vi ikke kan tillægge hele Ruten en saa afgørende Betydning, som man fra anden Side vil«. Overfor Hedelunds Opfattelse understregede Ministeren, at Overenskomsten var »truffet indenfor Rammerne af den gældende Rutebillov«, og at »Rutebilkørselen intet har med det private Erhvervsliv og dets Forhold at gøre. Rutebilkørselen er koncessionsbeskyttet, er en stedlig Monopolvirksomhed«. — Ved 3. Behandling erklærede Hans Hansen paa Retsforbundets Vegne,